

Βρυξέλλες, 26 Μαρτίου 2003

**ΚΟΙΝΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

Ο Προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πρωθυπουργός της Ελλάδας Κώστας Σημίτης, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Πατ Κοξ και ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι, αμέσως μετά τη συζήτηση στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, παραχώρησαν κοινή συνέντευξη Τύπου στους διαπιστευμένους στο Ευρωκοινοβούλιο Έλληνες και ξένους δημοσιογράφους.

Ο Προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Κώστας Σημίτης, στην εισαγωγική παρέμβασή του, τόνισε τα εξής:

"Παρουσίασα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τα αποτελέσματα της τελευταίας Συνόδου Κορυφής, η οποία ασχολήθηκε με το θέμα της πολιτικής της Λισσαβόνας, της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Ε.Ε. και ασχολήθηκε επίσης με το θέμα του Ιράκ, αλλά και με ορισμένα άλλα θέματα εξωτερικής πολιτικής.

Σε σχέση με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής, θα ήθελα να επαναλάβω εδώ αυτό που είπα στη δευτερολογία μου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

Πολλοί ευρωβουλευτές ζήτησαν από την Προεδρία να αναλάβει πρωτοβουλίες, ακόμη και στα Ηνωμένα Έθνη, να εκφράσει την άποψή της για τον πόλεμο. Ποιος είναι, όμως, ο ρόλος της Προεδρίας; Ο ρόλος της Προεδρίας δεν είναι να εκφέρει τη δική της άποψη ως άποψη της Ε.Ε. Ο ρόλος της Προεδρίας δεν είναι να δώσει δικίο στη μία ή την άλλη πλευρά. Ο ρόλος της Προεδρίας δεν είναι να προβεί σε ενέργειες, για τις οποίες δεν έχει αποφασίσει το Συμβούλιο ή άλλα όργανα της Ε.Ε.

Ο ρόλος της Προεδρίας είναι να προσπαθεί να συνθέτει τις απόψεις και να εκφράζει μια κοινή άποψη, η οποία συντίθεται σύμφωνα με τους κανόνες. Γιατί, η Προεδρία έχει να προστατέψει ένα βασικό αγαθό. Κι αυτό το αγαθό είναι η ενότητα της Ένωσης, η κοινή προσπάθεια της Ένωσης, η λειτουργία των θεσμών, η τήρηση των κανόνων με τους οποίους αποφασίζει και δρα η Ένωση. Αυτό έκανε η Προεδρία στη διάρκεια της Εαρινής Συνόδου.

Πρώτον, όσον αφορά το Ιράκ, πιστεύω ότι – παρόλο που δεν μπόρεσε να συζητηθεί το κεντρικό θέμα – επιτύχαμε ως Ε.Ε. ένα βήμα: Κοιτάσαμε το

μέλλον, κοιτάξαμε αυτό που πρέπει να γίνει, για να μην υπάρξουν αλυσιδωτές αρνητικές αντιδράσεις στο μέλλον. Τονίσαμε, για παράδειγμα, ότι θα πρέπει τα Η.Ε. να έχουν τον πρωταρχικό ρόλο στην μετά τον πόλεμο εποχή. Αυτό είναι κάτι σημαντικό, γιατί υπάρχουν απορίες γύρω από αυτό. Μπορεί αυτό να είναι λιγότερο ή πολύ λιγότερο απ' αυτό το οποίο ανέμεναν πολλοί, είναι όμως σημαντικό για το μέλλον και είναι το αποτέλεσμα των κανόνων, οι οποίοι διέπουν τη λειτουργία μας.

Δεύτερον: Πολλοί ευρωβουλευτές είπαν ότι η εξωτερική πολιτική της Ε.Ε. είναι ανύπαρκτη. Δεν είναι έτσι. Αυτές τις ημέρες, μια ειρηνευτική δύναμη της Ε.Ε. πρόκειται να αναλάβει στα Σκόπια το ρόλο της ΝΑΤΟϊκής δύναμης. Αυτό είναι ένδειξη ότι προχωρεί η Ευρωπαϊκή Άμυνα. Είναι θετικό. Όπως θετικό είναι το γεγονός – και είναι αποτέλεσμα της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης – ότι μετά τη δολοφονία του Σέρβου Πρωθυπουργού, όλες οι χώρες των Δυτικών Βαλκανίων προσβλέπουν στην Ε.Ε. για να διατηρηθεί η ειρήνη και η συνεργασία. Και θέλουν να υπογραφούν οι σχετικές συμφωνίες. Και αυτό είναι αποτέλεσμα της εξωτερικής πολιτικής. Όπως και η διεύρυνση είναι αποτέλεσμα της εξωτερικής πολιτικής. Όλα αυτά είναι επιτυχίες.

Υπάρχουν βέβαια και αντίστοιχες αποτυχίες. Όμως, θα ήταν λάθος να αρνηθούμε την προσπάθεια και να εγκαταλείψουμε. Να πούμε ότι, επειδή στα μεγάλα και σημαντικά – πόλεμος ή ειρήνη – δεν αποφασίσαμε, γι' αυτό δεν προχωρούμε. Όχι. Πρέπει να προχωρούμε. Και πιστεύω ότι εάν υπάρχει ένα μήνυμα, το οποίο προκύπτει από τη Σύνοδο των Βρυξελλών, είναι το μήνυμα ότι παρά τις δυσκολίες, παρά τις αντιξοότητες **η Ένωση δεν ετεροκαθορίζεται, δεν καθορίζεται από άλλους. Δεν αποφασίζουν τρίτοι εάν θα ασχοληθεί με ένα θέμα ή όχι και με ποιο θέμα θα ασχοληθεί και πώς. Η Ε.Ε. ασχολείται σύμφωνα με το δικό της σχέδιο, με το δικό της πρόγραμμα.** Καλώς ή κακώς; Ασχολείται, όμως, με το δικό της σχέδιο, με το δικό της πρόγραμμα και προσπαθεί να διαμορφώσει πολιτική.

Το τρίτο, που θέλω να αναφέρω, όσον αφορά το Ιράκ, είναι ότι στην απόφαση της Συνόδου Κορυφής υπάρχουν πολλά σημεία, τα οποία - αν γίνουν ευρύτερα αποδεκτά - δημιουργούν ένα θετικό πλαίσιο για την επίλυση μελλοντικών προβλημάτων.

Αναφέρθηκα πριν στο θέμα του ρόλου των Η.Ε. Είναι επίσης το θέμα της εδαφικής ακεραιότητας του Ιράκ. Αναφέρεται σαφέστατα ότι **πρέπει να διατηρηθεί η εδαφική ακεραιότητα του Ιράκ. Αυτό είναι μια απάντηση σε πολλούς, οι οποίοι ίσως προσβλέπουν στο διαμελισμό του Ιράκ.** Έχουμε, λοιπόν, στοιχεία, με τα οποία μπορούμε να προχωρήσουμε μια πολιτική.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει κάνει πολλή δουλειά για να προετοιμάσει την ανθρωπιστική βοήθεια και αυτή τη δουλειά πρέπει να την αξιοποιήσουμε. Να μπει μπροστά, όποτε είναι πρακτικά δυνατό.

Και το τέταρτο, το τελευταίο σημείο, στο οποίο θέλω να αναφερθώ, έχει σχέση με την πολιτική της Λισσαβόνας, την οικονομική, κοινωνική και αναπτυξιακή πολιτική της Ε.Ε.

Η απόφαση του Εαρινού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου περιέχει πολλά στοιχεία σχετικά με το τι πρέπει να επιδιώξουμε, ποια πρέπει να είναι η εργασία μας τους επόμενους μήνες. Είναι ένα ολόκληρο πρόγραμμα δουλειάς. Από αυτό το πρόγραμμα δουλειάς μπορεί να προκύψουν πολύ συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Μερικοί πιστεύουν ότι μόνον όταν αποφασίζεται μια Οδηγία, η οποία π.χ. λέει ότι θα δουλεύουμε πέντε ή επτά ώρες, αυτό είναι πρόοδος. Δεν είναι έτσι. Όλο αυτό το σύστημα, για παράδειγμα, το οποίο έχει αρχίσει να λειτουργεί με σύγκριση των διαφόρων στοιχείων προόδου των επιμέρους χωρών, με σύγκριση των διαρθρωτικών δεικτών, το οποίο για πρώτη φορά επιτρέπει να δούμε πόσο προχώρησε ή όχι μια χώρα, πόσο προχώρησε η Ε.Ε., είναι κάτι πολύ θετικό. Είναι θετικό γιατί θα μας επιτρέπει να πορευθούμε το δρόμο της ανάπτυξης ενσυνείδητα.

Πιστεύω – και αυτό το είπα και στους ευρωβουλευτές – ότι η Ε.Ε. έχει ακόμη πολύ δρόμο μπροστά της, όσον αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική, την αναπτυξιακή πολιτική, την εφαρμογή της στρατηγικής της Λισσαβόνας. Ομως, υπάρχει συνείδηση όλων ότι είναι μια κοινή πορεία και γι' αυτό χρειάζεται μια κοινή εντατική προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ".

Ακολουθως, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Πατ Κοξ που πήρε το λόγο, είπε τα εξής:

«Θα ήθελα εξ ονόματος του Κοινοβουλίου να τονίσω πόσο εκτιμούμε την προσπάθεια και την ηγετική στάση της ελληνικής Προεδρίας σε τόσο χαλεπούς καιρούς και δύσκολες συνθήκες. Θα πρέπει να πούμε ότι στην κατάσταση που βρισκόμαστε, όχι λόγω της αποτυχίας της ελληνικής Προεδρίας ή χαλάρωσης των προσπαθειών, πως αν πιστεύουμε στον ευρωπαϊκό τρόπο λειτουργίας των πραγμάτων χρειάζεται περισσότερη αλληλεγγύη και συνεργασία στην Ευρώπη.

Νομίζω αύριο το Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του, θα αναφέρεται στην εδαφική ακεραιότητα του Ιράκ και με αγωνία θα υπογραμμίζει πως το καλύτερο για το Β. Ιράκ είναι να αντισταθεί η Τουρκία στον πειρασμό να περάσει τα σύνορα.

Το Κοινοβούλιο θα επιμείνει, επίσης, στην επείγουσα φύση της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Στη σημερινή συζήτηση άκουσα ορισμένους ομιλητές να λένε ότι αυτό έτσι και αλλιώς είναι εύκολο, να συζητάμε για την ανθρωπιστική βοήθεια, γιατί όλοι τη θέλουν και είναι ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής. Δεν είναι όμως έτσι, γιατί είναι πολύ επείγουσα η ανάγκη για περιοχές που είδαμε τις τελευταίες ημέρες, όπως η Βασόρα και άλλες. Πραγματικά, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να δείξει εκεί πολύ ενεργή και θετική στάση.

Πιστεύω, ακόμη, πως το Κοινοβούλιο θα τονίσει τη σημασία που έχει η πολυμερής συνεργασία, καθώς και ο πρωταρχικός ρόλος της. Και όταν ο Βρετανός Πρωθυπουργός κ. Μπλερ θα πάει στην Ουάσιγκτον αύριο – μεθαύριο, θα τονίσει και τη σημασία των Ηνωμένων Εθνών για την ανοικοδόμηση του Ιράκ. Και νομίζω ότι θα πρέπει οι ΗΠΑ να τον ακούσουν, να ακούσουν τα επιχειρήματά του.

Σήμερα ενοχληθήκαμε πάρα πολύ από τις εικόνες που βλέπουμε από την τηλεόραση για το Ιράκ. Αν και οι εικόνες αυτές έχουν υποστεί κάποια επεξεργασία, εν τούτοις αρχίζει να αναδύεται η φρίκη του πολέμου.

Νομίζω πως η Ε.Ε. θα πρέπει να αντλήσει διδάγματα από αυτή τη δύσκολη περίοδο και να προσπαθήσει να κάνει αυτό που χαρακτήρισε την Κοπεγχάγη. Μόλις πριν από 12 εβδομάδες ήσαν εκεί όλοι οι ηγέτες κάτω από ένα πανό που έγραφε «Μια Ευρώπη, η Ευρώπη μας». Πού πήγε αυτή η Ευρώπη και πώς την αφήσαμε να δραπετεύσει;

Υπάρχουν πολλές πρωτοβουλίες που κυκλοφορούν. Αλλά αυτές οι «μίνι Ευρώπες» νομίζω πως δεν μας ταιριάζουν. Θα πρέπει να προχωρήσουμε στη μια Ευρώπη που πραγματικά χρειαζόμαστε και θα οικοδομήσουμε όταν περάσουμε αυτή τη δύσκολη περίοδο της κρίσης».

Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι είπε τα εξής:

«Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος, γιατί δεν υπάρχει λόγος να επαναλάβω τα όσα ακούστηκαν, ούτε τα όσα είπα στην ομιλία μου ενώπιον της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ανέφερα, προηγουμένως, ότι η κρίση του Ιράκ έριξε μια σκιά στον κόσμο και έχει διχάσει και την Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία έχει οδηγήσει σε εντάσεις. Βεβαίως, δεν θα πρέπει να λησμονούμε ότι υπάρχουν πολλά σημεία στα οποία όλοι συμφωνούμε και τα σημεία αυτά είναι κρίσιμα. Δεν θα πρέπει να υποκρινόμαστε, θεωρώντας πως δεν υπάρχει αυτή η κρίση στους κόλπους της Ε.Ε.. Η κρίση υπάρχει, είναι υπαρκτή, είναι πραγματική. Έχουμε διχαστεί και η Ε.Ε. διέρχεται μια πάρα πολύ κρίσιμη φάση.

Στην ομιλία μου είπα ότι η αποτυχία της ευρωπαϊκής αμυντικής κοινότητας οδήγησε στη Ρώμη και πώς στη συνέχεια άλλες αποτυχίες μας οδήγησαν στην ΟΝΕ. Το μέλλον της Ευρώπης θα εξαρτηθεί ίσως από τον τρόπο με τον οποίο εμείς αντιμετωπίζουμε τέτοιες κρίσεις και φυσικά τη συγκεκριμένη κρίση.

Βέβαια, θα πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στο σύστημα των διεθνών σχέσεων, στην ισορροπία δυνάμεων και των κρατών-μελών και αυτό είναι προς όφελος της Ευρώπης για τον 21^ο αιώνα. Αλλά, δεν μπορεί κανείς να

κάνει πολιτική στον 21^ο αιώνα με εργαλεία που έχει κληρονομήσει από τον 19^ο αιώνα.

Νομίζω πως θα πρέπει να επιλέξουμε έναν άλλο δρόμο.

Θα προχωρήσει η ευρωπαϊκή ενοποίηση, αλλά θα πρέπει να έχει τους απαραίτητους μηχανισμούς για να καταστεί πραγματικά πολιτική η Ένωση. Το Βέλγιο, η Γαλλία και η Γερμανία, πρόσφατα, αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μια μεγαλύτερη συνεργασία, όπως προηγουμένως είχαν κάνει η Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο στο Saint Malot. Αυτές οι πρωτοβουλίες είναι ανοικτές προς όλα τα κράτη-μέλη, είναι στόχοι που μας ενώνουν και δεν μας διχάζουν.

Ο κόσμος δεν θα μας παίρνει σοβαρά, αν δεν ξεπεράσουμε τις διαιρέσεις μας, τις διχόνοιες μας. Και δεν μπορεί η Ένωση να αντιπροσωπεύει παγκοσμίως τον εταίρο στα οικονομικά και οι ΗΠΑ τον εταίρο σε θέματα ασφαλείας. Και αυτά που λέω δεν διέπονται καθόλου από αντιαμερικανισμό, αλλά χρειάζεται μια πραγματική και αποτελεσματική διατλαντική συνεργασία.

Τι θέλουμε στο μέλλον; Να μείνουμε στο περιθώριο της διαχείρισης των παγκόσμιων γεγονότων ή θέλουμε να είμαστε ισότιμοι με τους εταίρους μας στην οικοδόμηση μιας νέας παγκόσμιας τάξης; Αυτά είναι τα προβλήματα, αυτές είναι οι προκλήσεις και θα πρέπει να δώσουμε τις δικές μας απαντήσεις και λύσεις».

Δ. ΜΠΙΟΤΩΝΗΣ (NET): Κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ποιο είναι το μήνυμα που στέλνει σήμερα η Ε.Ε. στο πολεμικό συμβούλιο Μπους-Μπλερ; Σκέπτεστε, την ώρα μάλιστα που συνεχίζονται οι εχθροπραξίες, να συγκαλέσετε μια νέα έκτακτη Σύνοδο Κορυφής που θα εξετάσει όπως είναι τώρα τα πράγματα;

Και μια ερώτηση για τον κ. Πρόντι: Πώς αντιμετωπίζει η Ε.Ε. το πρόβλημα, αν υπάρξει, επέμβασης των Τούρκων στο Β. Ιράκ και αν η Τουρκία με αυτή την ενέργεια θα έχει επιπτώσεις, όσον αφορά την ευρωπαϊκή πορεία της.

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Δεν πρόκειται να συγκαλέσουμε άλλη έκτακτη Σύνοδο Κορυφής. Συνεδριάσαμε πριν από λίγες ημέρες. Διαπιστώσαμε τη διαφωνία μας σε ορισμένα θέματα, τη συμφωνία μας σε άλλα. Με βάση τα θέματα στα οποία υπάρχει συμφωνία θα δουλέψουμε.

Ρ. ΠΡΟΝΤΙ: Χθες, ρωτήθηκα γι' αυτό το θέμα. Με ρώτησαν δηλαδή για τη βούληση της Τουρκίας να περάσει τα σύνορα για ανθρωπιστικούς λόγους σε μια βάση περιορισμένη και τελούσα υπό έλεγχο, προκειμένου να βοηθήσει τους πρόσφυγες. Εγώ είπα ότι θα σταθούμε ιδιαίτερα προσεκτικοί, να προσέξουμε δηλαδή κάτι τέτοιο να μη συμβεί με παραβίαση συνόρων μεταξύ Τουρκίας και Ιράκ και είπα ότι οποιαδήποτε άλλου είδους συμπεριφορά θα αποτελούσε επιπλοκή των σχέσεών μας με την Τουρκία. Δεν θέλω να πω ότι κάτι τέτοιο αυτόματα θα οδηγούσε στον αποκλεισμό της Τουρκίας, αλλά σίγουρα αυτό θα αποτελούσε απόδειξη. Αυτό είπα χθες, το επαναλαμβάνω σήμερα. Εμείς θα προσέξουμε να μην υπάρξει καμία

κατάχρηση στα σύνορα. Όσον αφορά, το ερώτημά σας, για το πώς θα αντιδράσουμε, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι δεν διαθέτουμε στρατιωτικά μέσα και ότι η αντίδρασή μας είναι καθαρά πολιτική.

IRISH TIMES: Η ερώτησή μου απευθύνεται στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι. Μήπως μπορείτε να μας διευκρινίσετε τι εννοείτε όταν λέτε ότι τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να έχουν έναν ισχυρό και κεντρικό ρόλο στη μετά τον πόλεμο εποχή; Ποιο θα είναι το ελάχιστο που θα δεχθεί η Ευρώπη για τα Ηνωμένα Έθνη.

Και μια δεύτερη ερώτηση: Οι ευρωπαϊκές χώρες που δεν μετέχουν στη «συμμαχία» θα πρέπει να πληρώσουν αυτό που καταστρέφουν τώρα οι σύμμαχοι στο Ιράκ;

P. ΠΡΟΝΤΙ: Θα σας απαντήσω με απόλυτη ειλικρίνεια ότι δεν μου αρέσει καθόλου να μιλάω για το μεταπόλεμο, όταν δεν ξέρουμε ακόμη πόσο θα κρατήσει ο πόλεμος και τι είδους καταστροφές θα επιφέρει.

Αυτές τις μέρες δεσμευτήκα μόνο για την άμεση ανθρωπιστική ανακούφιση και πράξαμε ό,τι ήταν δυνατόν, ούτως ώστε αυτή η ανακούφιση να επέλθει επειγόντως, εκεί όπου χρειάζεται, επειγόντως.

Για το μεταπόλεμο θα αξιολογήσουμε αργότερα την κατάσταση. Παραμένει το πρόβλημα αρχής ότι υπάρχουν πολλοί μεταπόλεμοι και θα πρέπει να κάνουμε τη διάκριση μεταξύ της υλικής ανοικοδόμησης, της πολιτικής ανοικοδόμησης, της κοινωνικής ανοικοδόμησης της κοινωνίας του Ιράκ. Δεν είναι ώρα να τα αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τώρα.

Γιατί δεν είναι δυνατόν να υπάρξει επέμβαση ανοικοδόμησης περιορισμένη μόνο στο υλικό μέρος. Ο ρόλος των Ηνωμένων Εθνών είναι ουσιαστικότητας και σ' αυτό το πλαίσιο θα υπάρξει και ο ρόλος ο ίδιος της ιρακινής κοινωνίας. Και σ' αυτό κανένας δεν προβληματίστηκε σήμερα. Πρόκειται για ηθικό ρόλο και πολιτικό ρόλο της ανοικοδόμησης της ιρακινής κοινωνίας.

Και εγώ στο νου μου αυτό θεωρώ προτεραιότητα, όταν σκέφτομαι το μεταπόλεμο. Αλλά συγκεκριμένα προγράμματα θα εκπονηθούν μόνο στο τέλος αυτής της φριχτής σύγκρουσης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αμέσως μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών, ο Πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου είπε ότι αυτή η Διάσκεψη Κορυφής είχε φτάσει στα όρια της απόλυτης υποκρισίας. Και πρόσθεσε πως δεν καταλάβαινε γιατί δεν μιλούσαμε για τα πραγματικά προβλήματα και για τους λόγους διαφορών απόψεων. Αυτή η άποψη διαφέρει από τη δική σας και από τη στρατηγική σας, αλλά αυτή η υποκρισία δεν υφίσταται μεταξύ υμών; Διότι υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα μεταξύ Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για το χρηματοδοτικό φάκελο που θα ψηφιστεί στις 9 Απριλίου για τη διεύρυνση. Το Συμβούλιο έχει υπ' όψιν του ότι θα περιοριστεί ο ρόλος του Κοινοβουλίου, θα περιοριστούν οι αρμοδιότητές του, άμα δεχθεί αυτή τη συμφωνία; Το δέχεσθε εσείς αυτό ή ως Προεδρεύων «εκβιάζεσθε» από ορισμένες χώρες;

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Δεν συμφωνώ με το φίλο Πρωθυπουργό του Λουξεμβούργου κ. Γιούγκερ ότι η στάση της Ε.Ε. ήταν υποκριτική. Υποκριτική θα ήταν, αν δεν υπήρχε η διαπίστωση ότι υπάρχει μια διαφωνία που δεν μπορεί να γεφυρωθεί. Έγινε αυτή η διαπίστωση. Ειπώθηκε ότι η άποψη, την οποία υποστηρίζουν η Μ. Βρετανία, η Ισπανία, η Πορτογαλία είναι τελειώς αντίθετη από την άποψη που υποστηρίζουν άλλες χώρες. Τι θα έπρεπε να κάνουμε; Να σταματήσουμε τη συνεδρίαση; Να βγούμε έξω και να πούμε ότι διαφωνούμε και δεν μπορούμε να βρούμε κάποιο κοινό δρόμο;

Πάντα υπάρχει και ένα περιθώριο συνεννόησης για ορισμένα θέματα. Και από τη συνεννόηση αυτή μπορεί να προκύψουν μετά και άλλες κοινές επαφές και κοινά σημεία. Και κάναμε ακριβώς μια συνεννόηση για το μέλλον. Είναι άνευ σημασίας το μέλλον; Μήπως θα έπρεπε να διαπιστώσουμε τη διάλυση της Ε.Ε.;

Εγώ έχω ριζικά αντίθετη άποψη. Διότι η Ε.Ε. υπάρχει σαράντα χρόνια και θα υπάρχει για πάρα-πάρα πολλά χρόνια και δεν θα πρέπει στην πολύ μεγάλη αυτή δυσκολία απλώς να θεωρήσουμε ότι πρέπει να σταματήσουμε τη δουλειά μας.

Όσον αφορά το δεύτερο σημείο που θίξατε, υπάρχει μια συνεχής συνεννόηση με τον κ. Κοξ και το Κοινοβούλιο και πιστεύω ότι το πρόβλημα θα ξεπεραστεί.

AVANJUARDIA: *Κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, είπατε προηγουμένως για την κρίση ότι θα πρέπει να επιστρέψουμε στη νομιμότητα. Η Προεδρία θεωρεί ότι αυτός ο πόλεμος είναι παράνομος;*

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Η Προεδρία θεωρεί ότι εάν υπήρχε μία ρύθμιση που να ήταν γενικώς αποδεκτή, ρύθμιση που θα βασιζόταν στην απόφαση των Ηνωμένων Εθνών, δεν θα υπήρχαν και διαφωνίες. Υπάρχουν χώρες που θεωρούν πως αυτός ο πόλεμος δεν έχει νομιμοποιηθεί και υπάρχουν χώρες που θεωρούν αυτόν τον πόλεμο νόμιμο.

Εκείνο που είπα και θέλω να επαναλάβω είναι ότι εμείς πρέπει να επιδιώξουμε να ξεφύγουμε απ' αυτές τις αμφιβολίες (είναι ή δεν είναι νόμιμος) και να αποκαταστήσουμε μία αναμφισβήτητη νομιμότητα, μια νομιμότητα που δεν θα μπορεί να αμφισβητήσει κανείς. Και αυτό μπορεί να γίνει με το να αναλάβει ο ΟΗΕ την εποχή μετά τον πόλεμο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: *Η ερώτησή μου απευθύνεται στον Προεδρεύοντα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αλλά και στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: Κύριε Σημίτη, αναφέρατε την κοινή θέση που είναι σύμφωνη με τους κανόνες. Θέλω να γνωρίζω, ποιοι είναι οι κανόνες που ορίζετε και σε τι πρέπει να είναι συμβατή αυτή η κοινή θέση; Διότι βλέπουμε μια χώρα-μέλος της Ένωσης να συμμετέχει σ' αυτό τον πόλεμο και μία υποψήφια προς ένταξη χώρα επίσης να συμμετέχει με το πρόσχημα ότι απειλείται. Στα 50 χρόνια ύπαρξής της, η Ε.Ε.*

κατανοεί ότι είναι καιρός να αναθεωρήσει την πολιτική της για την άμυνα. Η γαλλο-γερμανο-βελγική πρόταση εντάσσεται σ' αυτό το πλαίσιο;

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Θέλω να επαναλάβω ποιος είναι ο κανόνας: Σε ορισμένα θέματα, οι αποφάσεις λαμβάνονται με ομοφωνία. Εάν δεν υπάρχει ομοφωνία, τότε κάθε χώρα κάνει αυτό που νομίζει ότι ανταποκρίνεται στα εθνικά της συμφέροντα. Αυτός είναι ο κανόνας.

Ρ. ΠΡΟΝΤΙ: Μετά από 50 χρόνια έφτασε πια η ώρα να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της άμυνας. Πρέπει να διαπιστώσουμε ότι για πρώτη φορά στην ιστορία της Ένωσης αυτό το πράγμα μας το ζητούν όλοι. Για πρώτη φορά η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη στην ιστορία της ασχολείται με το πρόβλημα της άμυνας. Ποτέ των ποτών δεν είχε ξανασυμβεί. Απ' όλους έρχεται αυτό το αίτημα. Και η έδρα για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα είναι η Συνέλευση, το υπογράμμισα και στην τοποθέτησή μου. Βρισκόμαστε σ' αυτή την ευτυχή συγκυρία και τα μέλη της Συνέλευσης πρέπει να έχουν τη δύναμη να ερμηνεύσουν την ιστορία. Έχουν την εξουσία και έχουν τη δύναμη να υποβάλουν αυτή την πρόταση σ' αυτό το πλαίσιο. Είναι σαφές.

Όχι απλώς δεν είμαι αντίθετος στο να λαμβάνονται πρωτοβουλίες από ορισμένες κυβερνήσεις (στο παρελθόν η Συμφωνία του Saint Malot επέτρεψε επόμενες εξελίξεις, ακριβώς γιατί είχε προϋπάρξει αυτή η Συμφωνία, υπήρχε η νομική βάση να παρέμβουμε στην ΠΓΔΜ) γιατί έχουμε πολιτικά σημαντικές συμφωνίες και πιστεύω ότι η γαλλο-γερμανο-βελγική πρόταση μπορεί να προωθήσει ακόμη περισσότερο αυτή την πολιτική και μπορεί μάλιστα να αποτελέσει και ένα παράδειγμα για το τι θα γίνει μετά.

Όμως, ένα πράγμα πρέπει να γίνει σαφές: Σ' αυτές τις Συμφωνίες ό,τι πεδίο και να θίξουν, η πόρτα προς τους άλλους πρέπει να μένει πάντα ανοικτή. Δεν πρέπει να είναι μια αποκλειστική προνομιακή σχέση. Αυτό το είπα στους πρωταγωνιστές που μου είπαν ότι «ναι, προχωρούμε σ' αυτές τις Συμφωνίες», προχωρούν επομένως σ' αυτό το διάλογο με την πόρτα τους ανοικτή και στους άλλους που θα ήθελαν να επέμβουν. Υπακούει, λοιπόν, στις υποχρεώσεις και στους κανόνες της Ένωσης κάτι τέτοιο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μιλήσατε για το αυριανό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, χωρίς να αναφερθείτε στο προηγούμενο ψήφισμα της 30^{ης} Ιανουαρίου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το μόνο θεσμικό όργανο της Ένωσης που αποφάνθηκε ότι το Ψήφισμα 1441 του Σ.Α. των Η.Ε. δεν δικαιολογεί τον πόλεμο. Επομένως, το Κοινοβούλιο δεν θα πρέπει αύριο να αποφανθεί για τον πόλεμο ή δεν χρειάζεται;

Π. ΚΟΞ: Δεν μπορώ να προεξοφλήσω ποιο ψήφισμα θα περάσει αύριο, αλλά μπορώ να σας επιβεβαιώσω ότι στην ουσία δεν θα αλλάξει η άποψη της πλειοψηφίας, η οποία είχε τοποθετηθεί σαφώς κατά του πολέμου, μια πλειοψηφία 322 βουλευτών επί του συνόλου.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ: Μία ερώτηση για τον κ. Πρόντι και μία για τον κ Κοξ.

Κύριε Πρόντι, ποιες θα είναι οι συνέπειες της κρίσης αυτής σε σχέση με τη διαδικασία διεύρυνσης και ιδίως σε ό,τι αφορά τον οδικό χάρτη (road map) για τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες;

Και προς τον κ. Κοξ: Αυτό το αυριανό ψήφισμα θα αναφέρει πολλά σημεία με τα οποία συμφωνείτε; Και τι σας κάνει να πιστεύετε ότι οι Αμερικανοί θα λάβουν υπ' όψιν τους τη δική σας θέση;

P. ΠΡΟΝΤΙ: Αυτή την ερώτηση μου την έθεσαν σε όλες τις χώρες της διεύρυνσης που επισκέφθηκα τώρα τελευταία και η απάντηση είναι πολύ απλή: Η διεύρυνση προχωρά, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ορίσαμε. Και ίσα-ίσα είδαμε ότι αυτή η κατάσταση έντασης αυξάνει και τη βούληση, την ανάγκη για Ευρώπη. Το είδαμε και στο δημοψήφισμα.

Το μήνυμα, λοιπόν, προς αυτές τις χώρες είναι: Εμείς δεν μπορούμε να ζητήσουμε απ' αυτές τις χώρες, άμα δούμε και τις δικές μας διασπάσεις, να είναι και αυτές ντε και καλά ενωμένες. Αλλά εμείς είμαστε μέλη μιας σταθερής οικογένειας και έχουμε κάνει έναν όρκο που δεσμεύει και όλο μας το μέλλον. Οπότε και αυτές οι χώρες πρέπει να προσπαθήσουν να γίνουν απόλυτα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αναρωτηθούν: Είναι δυνατόν κανείς να ψάχνει τον πλούτο στην Ευρώπη και την ασφάλεια στις ΗΠΑ; Αυτό είναι ένα σημείο που πρέπει να το συζητήσουμε για το μέλλον. Και για να απαντήσω δηλαδή σ' αυτή την ερώτηση θα πρέπει να συζητήσουμε για το πρόβλημα της κοινής άμυνας, όπως το κάναμε και σήμερα, στο Κοινοβούλιο, τόσον ο Προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πρωθυπουργός της Ελλάδος Κώστας Σημίτης, όσον και εγώ ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Π. ΚΟΞ: Η ερώτηση που μου κάνατε «αν μας ακούσουν οι Αμερικανοί» ξεπερνά τα όρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Δεν πρέπει επομένως να απευθύνετε αυτή την ερώτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η απάντηση είναι αν οι Ευρωπαίοι δεν ακούν ο ένας τον άλλο, τότε πώς να περιμένουμε σοβαρά άλλους να μας ακούσουν; Πιστεύω σθεναρά πως πρέπει να έχουμε μεγαλύτερη φιλοδοξία στην Ευρώπη από το παλαιό στερεότυπο που λέει ότι «οι ΗΠΑ πολεμούν, τα Ηνωμένα Έθνη ταΐζουν και η Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτεί». Θα πρέπει επομένως να είμαστε πιο φιλόδοξοι.

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ - Π. ΚΟΞ - Ρ. ΠΡΟΝΤΙ: Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας.